

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4Csp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120283535
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:6120283535.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného obchodnou spoločnosťou: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 79/7, 811 02 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 42 362 962, o zaplatenie 2.281,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou súdu dňa 19.04.2020 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 2.281,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.419,- eur od 20.07.2018 do zaplatenia, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 129,96 eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 31.08.2012 úverovú zmluvu č. SUA12/0044911, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 5.848,02 eur zo strany žalobcu, s povinnosťou žalovaného vrátiť peňažné prostriedky v 84. pravidelných mesačných splátkach vo výške 110,27 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným výzvam dlžné splátky nedoplatil a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca dňa 17.07.2018 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Keďže žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, žalobca si okrem dlžnej sumy uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5% ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 20.07.2018, navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby, vyzval žalobca listom zo dňa 10.02.2020 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním žalobného návrhu.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 02.06.2020 pod č.k. 35Up/762/2020-34 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor s odôvodnením, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a jedná sa o úžeru. Vzhľadom na to, že každý dôkaz predložený žalobcom

považuje za sporný, navrhol, aby súd predmetnú spotrebiteľskú zmluvu podrobil súdnej kontrole. Uviedol, že k zosplatneniu nedošlo v zákonom predpísanej lehote a o postúpení pohľadávky nebol informovaný.

4. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec dňa 23.06.2020 Okresnému súdu Námestovo ako súdu príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

5. Žalobca podaním zo dňa 02.02.2022 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 129,96 eur.

6. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 4Csp/50/2020-177 zo dňa 08.03.2022 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 4Csp/52/2020-215 zo dňa 24.08.2022 súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.281,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.419 eur od 20.07.2018 do zaplatenia, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 129,96 eur zastavil (výrok II.). Zároveň rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v pomere 94,6%. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Žalovaný v odvolaní namietal naplnenie odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 CSP. Tieto námietky konkretizoval tak, že rozhodnutie považoval za arbitrárne, zjavne neodôvodnené, neprimerane prísne, nevyvážené a nezohľadňujúce argumenty žalobcu, ani okolnosti predmetnej veci. Uvedené rozhodnutie podľa neho nespĺňa kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci. Napádané rozhodnutie je príliš formalistické. Odôvodnenie rozhodnutia musí stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Zároveň musí dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé. V ďalšom žalovaný poukázal na znenie ust. § 295 a § 298 ods. 1 CSP a na povinnosť súdu postupovať takto ex offo bez aktivity procesných strán, k čomu nedošlo zo strany súdu prvej inštancie. Žalovaný konkrétne namietal neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi stranami (§ 53 ods. 1 OZ), keďže bola vopred predformulovaná žalobcom, žalovaný ju musel akceptovať, ak chcel vstúpiť so žalobcom do zmluvného vzťahu a získať finančné prostriedky. Súčasne žalovaný namietal, že z predmetnej zmluvy o úvere nevyplývajú všetky predpoklady použité na výpočet priemernej RPMN a tiež nevyplývajú všetky údaje podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z., čo by malo mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru [§ 11 ods. 1 písm. b/ a d/ Zákona č. 129/2010 Z. z.]. Žalovaný rovnako vytkol súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal, akým spôsobom si overil jeho majetkové pomery za účelom zistenia schopnosti splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z.). Žalovaný taktiež trval naďalej na námietke premlčania s odkazom na znenie ust. § 100 ods. 1, § 101 a § 103 OZ. Napokon z dôvodu právnej istoty namietal len nekonkrétne neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy.

7. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/36/2022 zo dňa 31.01.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.06.2023, bol rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4Csp/52/2020-177 zo dňa 08.03.2022 vo výrokoch I. a III. v znení opravného uznesenia Okresného súdu Námestovo č. k. 4Csp/52/2020-215 zo dňa 24.08.2022 zrušený a vec v tom rozsahu vrátená Okresnému súdu Námestovo na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4Csp/52/2020-177 zo dňa 08.03.2022 vo výroku II. v znení opravného uznesenia Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Csp/52/2020-215 zo dňa 24. augusta 2022 bolo odmietnuté. V odôvodnení predmetného uznesenia odvolací súd konštatoval, že čo sa týka námietky premlčania žalovaného nároku, odvolací súd považuje za správny právny názor súdu prvej inštancie, že k premlčaniu žalovaného nároku nedošlo. Zo skutkových tvrdení žalobcu, uvedených v žalobe vyplýva, že žalobca si uplatňoval jednak nárok na zaplatenie neuhradenej 60. splátky spotrebiteľského úveru (splatnej dňa 28.08.2017) až 69. splátky spotrebiteľského úveru (splatnej dňa 28.05.2018) a súčasne nárok na zaplatenie „zosplatnenej“ istiny spotrebiteľského úveru, ku ktorého splatnosti malo dôjsť dňa 19.07.2018 (keďže žalobca si v žalobe uplatňoval nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy od 20.07.2018). Žalobca podal žalobu na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 19.04.2020, pričom k tomuto dňu zjavne neuplynula či už 3-ročná premlčacia doba podľa ust. § 103 veta prvá v spojení s ust. § 101 OZ na uplatnenie práva na zaplatenie žalovaných splátok (splatných v období od 28.08.2017 do 28.05.2018) a súčasne ani 3-ročná premlčacia doba podľa ust. § 103 veta druhá

v spojení s ust. § 101 OZ na uplatnenie práva na zaplatenie „zosplatennej“ istiny spotrebiteľského úveru. Pokiaľ žalovaný namietal, že v úverovej zmluve absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa ust. § 9 ods. 2 písm. y/ Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. V zmysle ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy však zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať uvedenie týchto predpokladov len pokiaľ ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov daného spotrebiteľského úveru [§ 9 ods. 2 písm. j/], a nie pokiaľ ide o priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere [§ 9 ods. 2 písm. y/]. Rovnako ak žalovaný namietal absenciu údajov podľa ust. § 9 ods. 2 písm. y/ Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, teda údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradia, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, odvolací súd poukázal na to, že tieto údaje obsahu jednak čl. 4 úverovej zmluvy, ako aj jej neoddeliteľná súčasť (čl. 9 bod 9.3) „Splátkový kalendár zmluvy o úvere č. SUA12/004491“. V odôvodnení predmetného uznesenia tiež odvolací súd konštatoval, že ak žalovaný namietal neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy ako súčasti predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 31.08.2012 (čl. 6 zmluvy) a z tohto vyvodzoval neplatnosť celej úverovej zmluvy, tak odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie (uvedený v odseku č. 32 napadnutého rozsudku), že ani prípadná neplatnosť tejto dohody by nemohla spôsobiť neplatnosť zvyšnej časti úverovej zmluvy. Je totiž nanajvýš zrejmé, že dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (§ 561 OZ) malo dôjsť len k zabezpečeniu záväzku žalovaného z úverovej zmluvy, a teda z povahy a obsahu tohto právneho úkonu nepochybne vyplýva, že túto časť zmluvy možno oddeliť od ostatného obsahu úverovej zmluvy (§ 41 OZ). Konkrétne odvolací súd považoval za dôvodnú odvoláciu námietku žalovaného, že súd prvej inštancie v spore neskúmal ex offio prijateľnosť zmluvných podmienok (§ 53 OZ). V tomto kontexte žalovaný v odvolaní uviedol, že žalobca si voči nemu účtoval rôzne poplatky vzniknuté z neprijateľných zmluvných podmienok. Žalovaný pritom v priebehu konania na súde prvej inštancie namietal neprimeranosť zmluvných pokút (§ 53 ods. 1 OZ). Napokon odvolací súd dal žalovanému za pravdu, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal otázkou, či si žalobca pred uzavretím predmetnej úverovej zmluvy splnil svoju povinnosť podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, t.j. či posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa (žalovaného) splácať spotrebiteľský úver. Ak by si žalobca túto povinnosť nesplnil, nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy).

8. Žalovaný sa na pojednávaní dňa 14.09.2023 vyjadril, že pred uzavretím úverovej zmluvy pracoval ako živnostník. Auto kupoval na lízing a už boli pripravené zmluvy z Home Credit. Auto kupoval cez AAA Auto a nik sa ho na jeho mesačný príjem nepýtal. Splátky boli vo výške 110,27 eur. Spočiatku úver splácali, ale potom sa dostali do horšej situácie.

9. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to s postúpením veci, s návrhom, s plnomocenstvom, s poverením, s predžalobnou výzvou, s podacím hárkom, s úverovou zmluvou, so splátkovým kalendárom, s úverovými zmluvnými podmienkami, s výzvou na zaplatenie, s kalkuláciou, s podacím hárkom, s prehľadom, s podaním žalobcu, s platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 35Up/762/2020 zo dňa 02.06.2020, s odporom, s vyjadrením k odporu, s lustráciou v registri obyvateľov, v ZVJS, v databáze súdov, v sociálnej poisťovni, v výpisom z obchodného registra, so záznamom o zložení súdneho poplatku, s upovedomením a postúpením veci, s vyjadrením, s návrhom na príbratie do konania, s uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 4Csp/52/2020-148 zo dňa 23.06.2021 rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 4Csp/50/2020-177 zo dňa 08.03.2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 4Csp/52/2020-215 zo dňa 24.08.2022, uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 6CoCsp/36/2022 zo dňa 31.01.2023, s ospravedlnením žalobcu a jeho vyjadrením doručeným súdu dňa 07.09.2023, s overením bonity klienta smlouva č. SUA12/004491 – A. B. (čl. 256 spisu, čl. 268 spisu), s opakovanou upomienkou (čl. 257 spisu).

10. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 1 ods. 2 Zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy; spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy; poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy; ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy; veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

19. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 ods. 1 a 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

22. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

23. Keďže sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu formulárového typu, súd v súlade s ustálenou judikatúrou Súdného dvora EÚ, ako aj rozhodovacou praxou slovenských súdov z úradnej moci (ex offo) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa.

24. V zmysle usmernenia odvolacieho súdu tunajší súd skúmal splnenie si povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy ex offo a k predloženiu dôkazov o splnení si tejto povinnosti bol žalobca vyzvaný a mal možnosť sa k nej vyjadriť.

25. V zmysle § 7 a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, ako aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu

výdavkov, vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektoré zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

26. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal, že by pred poskytnutím úveru splnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného splácať poskytovaný úver. Žalobca súdu predložil doklad – Smlouva č. SUA/12/004491 – A. B. (overovanie bonity klienta), ktorý je založený v spise na čl. 256. Z uvedeného dokladu súd zistil, okrem iného, že ako zdroj príjmu žalovaného je uvedené podnikanie, výška príjmu 500,- eur, ďalej pri verifikácii klienta (žalovaného) je uvedené, že klient si so sebou doniesol len doklady totožnosti (občiansky preukaz, vodičsky preukaz), príjem má v hotovosti 100,- eur + 500,- eur na bankovom účte (do žiadosti preto uvedené 500,- eur), pravidelné splátky má vo výške 160,- eur/mesiac, má záujem o Volvo V50 – pre súkromné účely. Tiež je tam uvedené, že doklady o príjme nevyžiadané. Žalovaný na pojednávaní dňa 14.09.2023 uviedol, že nikto sa ho na jeho mesačný príjem nepýtal. Žalobca riadne nepristupoval k overovaniu bonity klienta (žalovaného) v čase poskytnutia úveru, keď už aj z informácií uvedených v predložennom doklade na čl. 256 spisu vyplýva, že z príjmu 500,- eur mesačne mal náklady nielen na seba, ale aj na manželku a jednu ďalšiu vyživovanú osobu a tiež 160,- eur mesačne mal mať náklady na splátky úverov.

27. Súd mal vzhľadom na uvedené za to, že žalobca pri poskytnutí úveru nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle citovaných ustanovení, pričom spôsob, akým žalobca pristupoval k overovaniu bonity žalovaného, súd vyhodnotil ako porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, keďže absentovalo akékoľvek objektívne skúmanie tak na strane príjmov, ako aj na strane výdavkov žalovaného. Následkom porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ je s poukazom na § 11 ods. 2 ZoSÚ nemožnosť požadovať jednorazové splatenie úveru zo strany veriteľa.

28. Súd dáva do pozornosti rozhodujúce skutočnosti, o ktoré oprel žalobca v žalobe uplatňovaný nárok voči žalovanému, teda po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru požaduje jednorazové zaplatenie zostatku dlhu z úverového vzťahu od žalovaného vo výške vyčíslenej ku dňu zosplatenia. V súdnom prípade žalovaný nestratil oprávnenie splácania úveru žalobcovi/veriteľovi v splátkach a veriteľ/žalobca nebol oprávnený dlh jednorazovo zosplatiť a od žalovaného uplatnenou žalobou požadovať jednorazové splatenie dlhu spotrebiteľského úveru. Súd viazaný skutkovým vymedzením žaloby - skutkovými okolnosťami, ktoré viedli veriteľa/žalobcu k podaniu žaloby, po preukázaní trvania práva žalovaného splácať dlh v splátkach, nemal dôvod uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi vo svojej podstate zvyšok neoprávnene zosplateného úverového dlhu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd s poukazom na citovanú právnu úpravu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd rozhodol, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.